

Streszczenie decyzji Komisji**z dnia 9 lipca 2019 r.****dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym****(Sprawa AT.40432 – Merchandising postaci fikcyjnych)***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 5087 final)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2019/C 386/08)

W dniu 9 lipca 2019 r. Komisja przyjęła decyzję dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾ Komisja podaje niniejszym do wiadomości nazwy stron oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych kar, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstw do ochrony ich tajemnic handlowych.

1. WPROWADZENIE

- (1) Przedmiotowa decyzja skierowana jest do przedsiębiorstwa Sanrio Company, Ltd. oraz jego europejskich spółek zależnych Sanrio GmbH oraz Mister Men Limited (zwanych dalej „Sanrio”) w związku z naruszeniem art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Traktat”) i art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”).
- (2) Sanrio – któremu przysługują prawa własności intelektualnej m.in. do postaci Hello Kitty – projektuje, wytwarza i sprzedaje produkty koncentrujące się na obecnym w japońskiej sztuce i kulturze stylu „kawaii”, a także udziela licencji na te produkty. Od dnia 5 grudnia 2011 r. Sanrio jest również licencjodawcą dla fikcyjnych postaci Mister Men. W okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 21 grudnia 2018 r. przedsiębiorstwo Sanrio uczestniczyło w pojedynczym i ciągłym naruszeniu, które polegało na wprowadzeniu i stosowaniu w ramach EOG szeregu praktyk ograniczających transgraniczną sprzedaż czynną, bierną i internetową licencjonowanych produktów.

2. OPIS SPRAWY**2.1. PRODUKTY OBJĘTE POSTĘPOWANIEM**

- (3) Decyzja dotyczy działalności Sanrio w charakterze licencjodawcy dla fikcyjnych postaci, do których ma prawa własności intelektualnej. Sanrio udziela licencji na swoje postacie innym przedsiębiorstwom, które wytwarzają i dystrybuują różnego rodzaju produkty, w tym licencjonowane postacie. Decyzja dotyczy produktów o różnym charakterze, takich jak materiały papiernicze, artykuły szkolne, podarunki i akcesoria, które są przeznaczone głównie, choć nie wyłącznie, dla dzieci.
- (4) Sanrio zazwyczaj udziela licencji na postacie, do których ma prawa własności intelektualnej, bezpośrednio lub za pośrednictwem agenta. Niezależnie od sposobu udzielania licencji umowy zawierane z licencjobiorcami zwykle zawierają postanowienia regulujące dystrybucję produktów, do których zastosowanie będzie miało prawo własności intelektualnej. Inne stałe elementy umów merchandisingowych Sanrio obejmują:
 - a) postanowienia dotyczące terytorialnego zakresu stosowania: Sanrio zasadniczo udziela wszystkich licencji w EOG dla jednego konkretnego państwa lub większej liczby konkretnych państw na zasadzie niewyłączości.
 - b) postanowienia dotyczące rekompensaty finansowej, jaką musi zapłacić licencjobiorca: umowy licencyjne Sanrio przewidują, że licencjobiorcy płacą przedsiębiorstwu Sanrio określoną kwotę w zamian za udzielenie licencji na korzystanie z praw własności intelektualnej.
- (5) Przedmiotem decyzji są wspomniane umowy licencyjne, a w szerszym kontekście – stosunki, które opierają się na tych umowach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 411/2004 (Dz.U. L 68 z 6.3.2004, s. 1).

2.2. PROCEDURA

- (6) We wrześniu 2016 r. Komisja przeprowadziła niezapowiedziane inspekcje w siedzibie Sanrio GmbH w Mediolanie we Włoszech.
- (7) Decyzją z dnia 14 czerwca 2017 r. Komisja wszczęła postępowanie zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004 przeciwko Sanrio Company, Ltd. oraz wszystkim osobom prawnym bezpośrednio lub pośrednio kontrolowanym przez to przedsiębiorstwo, w tym przeciwko Sanrio GmbH. Celem wszczęcia postępowania było zbadanie, czy Sanrio posiada umowy lub stosuje praktyki uniemożliwiające lub ograniczające sprzedaż produktów licencjonowanych w EOG. W dniu 29 maja 2019 r. Komisja przyjęła kolejną decyzję o wszczęciu postępowania zgodnie z art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia przeciwko Mister Men Limited.
- (8) Po wszczęciu postępowania Sanrio złożyło formalną ofertę współpracy w kontekście przyjęcia decyzji na podstawie art. 7 i art. 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 („proponycja ugodowa”).
- (9) W dniu 29 maja 2019 r. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń skierowane do Sanrio. W dniu 11 czerwca 2019 r. Sanrio przekazało odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń.
- (10) Komitet Doradczy ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydał pozytywną opinię w dniu 5 lipca 2019 r.
- (11) Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające przedstawił sprawozdanie końcowe w tej sprawie w dniu 8 lipca 2019 r.
- (12) Komisja przyjęła przedmiotową decyzję w dniu 9 lipca 2019 r.

2.3. KRÓTKI OPIS NARUSZENIA

- (13) Przedsiębiorstwo Sanrio wprowadziło w całym swoim sektorze merchandisingu szereg praktyk ograniczających transgraniczną sprzedaż czynną i bierną produktów licencjonowanych. Praktyki te dotyczyły sprzedaży produktów licencjonowanych w całym EOG zarówno w internecie, jak i poza internetem. Decyzja dotyczy następujących głównych rodzajów ograniczeń:
 - a) bezpośrednie środki ograniczające sprzedaż przez licencjobiorców poza obszarem objętym umową, takie jak: (i) zakaz sprzedaży biernej poza obszarem; (ii) zakaz sprzedaży czynnej poza obszarem; (iii) zakaz sprzedaży przez internet poza obszarem; (iv) obowiązek przekazywania zamówień na sprzedaż poza obszarem do Sanrio; (v) narzucenie wymogów językowych w celu ograniczenia sprzedaży poza obszarem;
 - b) pośrednie środki ograniczające sprzedaż przez licencjobiorców poza obszarem objętym umową: istniał również szereg środków, które czasami stosowano jako pośredni sposób zachęcania do przestrzegania ograniczeń dotyczących sprzedaży poza obszarem. Należały do nich przeprowadzanie audytów i przedłużanie umów.
- (14) Ten zestaw praktyk ograniczał zdolność licencjobiorców do prowadzenia transgranicznej sprzedaży produktów licencjonowanych. To pojedyncze i ciągłe naruszenie przyczyniło się do przywrócenia podziałów między rynkami krajowymi i mogło również doprowadzić do zmniejszenia wyboru dostępnego dla konsumentów i do podniesienia cen, co wynika bezpośrednio z niższego poziomu konkurencji. Z uwagi na swój charakter zachowanie to stanowi celowe ograniczenie konkurencji w rozumieniu art. 101 ust. 1 Traktatu oraz art. 53 ust. 1 Porozumienia EOG.
- (15) W decyzji stwierdzono również, że zachowanie to nie spełnia warunków wyłączenia przewidzianych w art. 101 ust. 3 Traktatu oraz art. 53 ust. 3 Porozumienia EOG.

2.4. ADRESACI DECYZJI I CZAS TRWANIA NARUSZENIA PRZEPISÓW

- (16) Decyzja skierowana jest do Sanrio Company, Ltd., jednostki dominującej najwyższego szczebla w grupie przedsiębiorstw Sanrio, jak również do niektórych jej spółek zależnych prowadzących działalność w zakresie merchandisingu: Sanrio GmbH i Mister Men Limited.

- (17) Czas trwania pojedynczego i ciągłego naruszenia obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 21 grudnia 2018 r., kiedy to Sanrio przesłało ostatnie pisma informujące licencjobiorców o tym, że wszelkie ograniczenia dotyczące sprzedaży poza obszarem ujęte w zawieranych przez niego umowach nie mają zastosowania.

2.5. ŚRODKI ZARADCZE I GRZYWNY

- (18) W decyzji stwierdzono, że Sanrio zaprzestało naruszenia w dniu 21 grudnia 2018 r., i wezwano Sanrio do powstrzymania się od wszelkich umów lub uzgodnionych praktyk, które mogłyby mieć taki sam lub podobny cel lub skutek. Komisja uważa również, że naruszenie zostało popełnione umyślnie, a jeżeli nie, to co najmniej przez zaniechanie, i że należy nałożyć grzywnę.

2.5.1. Podstawowa kwota grzywny

- (19) Do celów obliczenia grzywny w decyzji wykorzystuje się kwotę opłat licencyjnych pobranych przez Sanrio w ciągu ostatniego pełnego roku trwania naruszenia (2017 r.). Wartość sprzedaży opiera się na opłatach licencyjnych, jakie przedsiębiorstwo Sanrio otrzymało od swoich licencjobiorców za sprzedaż licencjonowanych produktów w EOG. Te opłaty licencyjne (w tym gwarancje minimalne) stanowią przychody Sanrio z prowadzonej działalności w zakresie merchandisingu i są wypłacane Sanrio w zamian za korzystanie z praw własności intelektualnej, na które udzielono licencji.
- (20) Ograniczenia sprzedaży poza obszarem stanowią z uwagi na swój charakter ograniczenie konkurencji w rozumieniu art. 101 ust. 1 Traktatu. Ograniczenia wertykalne są jednak zazwyczaj mniej szkodliwe niż ograniczenia horyzontalne. „Współczynnik wagi naruszenia” wynosi 8 % wartości sprzedaży Sanrio.

2.5.2. Okoliczności obciążające lub łagodzące

- (21) W niniejszej sprawie nie występują okoliczności obciążające ani łagodzące.

2.5.3. Skutek odstrasżający

- (22) Komisja nie zastosowała mnożnika mającego zapewnić skutek odstrasżający, ponieważ nie uzasadnia tego poziom światowych obrotów Sanrio.

2.5.4. Zastosowanie pułapu 10 % obrotów

- (23) Obliczona grzywna nie przekracza 10 % światowych obrotów Sanrio.

2.5.5. Zmniejszenie grzywny w świetle współpracy

- (24) W zamian za współpracę w decyzji przyznano obniżkę grzywny o 40 % na podstawie pkt 37 wytycznych w sprawie grzywien. W propozycji ugodowej Sanrio potwierdziło fakty, ich kwalifikację prawną oraz swoją odpowiedzialność za opisane naruszenie. Sanrio wykazało zainteresowanie współpracą na wczesnym etapie, sumiennie współpracowało podczas całego postępowania i dostarczyło dodatkowych dowodów umożliwiających przedłużenie czasu trwania naruszenia.

3. WNIOSEK

- (25) Przedsiębiorstwo Sanrio naruszyło art. 101 ust. 1 Traktatu i art. 53 Porozumienia EOG poprzez uczestnictwo w pojedynczym i ciągłym naruszeniu dotyczącym produktów licencjonowanych. Naruszenie obejmowało cały Europejski Obszar Gospodarczy i polegało na wdrożeniu i stosowaniu szeregu umów i praktyk mających na celu ograniczenie transgranicznej sprzedaży produktów licencjonowanych zarówno w internecie, jak i poza nim.

-
- (26) Ostateczna kwota grzywny, która ma zostać nałożona na Sanrio zgodnie z art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1/2003, wynosi 6 222 000 EUR.
- (27) Sanrio Company, Ltd. i Sanrio GmbH należy uznać za solidarnie odpowiedzialne za zapłatę nałożonej grzywny, podczas gdy przedsiębiorstwo Mister Men Limited należy uznać za solidarnie odpowiedzialne za zapłatę kwoty 3 993 000 EUR, proporcjonalnie do części okresu naruszenia rozpoczynającej się w dniu 5 grudnia 2011 r., czyli w dniu, w którym spółka ta została nabyta przez Sanrio Company, Ltd.
-